

РЕШЕНИЕ

№ 15813

гр. София, 30.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 30.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **915** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/.

Образувано е по жалба на „Агропроект 2013“- ЕООД – [населено място], представлявано от управителя В. К. чрез адвокат М. С. срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г., изх. № 02-220-2600/6922 от 05.08.2021 г., издадено от Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“.

В жалбата се излагат доводи, че оспореният акт е незаконосъобразен, тъй като е постановен при неспазване на изискванията за форма и съдържание и при неправилно приложение на материалния закон. Жалбоподателят счита, че от уведомителното писмо не става ясно какви са мотивите на административния орган да приложи конкретните намаления по всяка една от мерките, нито пък еднозначно са посочени основанията, въз основа на които е извършено намалението. Иска се отмяна на оспореното уведомително писмо и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител. Депозирана е молба от жалбоподателя, с която не се възразява да се даде ход на делото, изразява се становище поп същество и се претендира присъждане на направените разноски, за които е представен списък.

Ответникът – Зам.Изпълнителния Директор на ДФ „Земеделие“, редовно призован, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата, моли съда да я отхвърли като

неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото не е спорно, че жалбоподателят е регистриран земеделски производител с уникален регистрационен номер (УРН) 626175 в Интегрираната система за администриране и контрол (ИСАК). Подал е заявление за подпомагане за кампания 2019 г. с УИН 22/200519/94676 по няколко схеми и мерки за подпомагане, а именно Схеми за единно плащане на площ /СЕПП/, Схеми за преразпределително плащане /СПП/, Схеми за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда- зелени директни плащания /ЗДП/, Схеми за обвързано подпомагане за зеленчуци (картофи, лук и чесън) – СЗ- КЛЧ, Схеми за обвързано подпомагане за протеинови култури (СПК), Схеми за преходна национална помощ за земеделска земя на хектар /ПНДП/, Плащания по Натура 2000 и Рамкова директива за водите (Мярка 12) и Компенсационни плащания в планински райони (Подмярка 13.2/НР1). В заявлението са посочени земеделски парцели и конкретно заявени култури за всеки един от тях, като са приложени изискуемите от нормативните актове документи.

Извършени са автоматични проверки от системата ИСАК на въведени данни в заявление за подпомагане по директни плащания за кампания 2019.

Извършени са и три проверки на място, като заявените парцели са измерени по действителните граници на обработката и във връзка с тях са съставени доклади.

На 05.08.2021 г. е издадено оспореното уведомително писмо № 02-220-2600/6922 от заместник-изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", по силата на което е оторизирана сума по всяка от заявените от жалбоподателя схеми и мерки. В Таблица № 1 от уведомителното писмо са направени намаления на исканите суми както следва: за Подмярка 13.1/НР 1 – 1986.32 лв.; Подмярка 13.2/НР 2 – 1390.8 лв.; за СЕПП – 7614.98 лв.; за Мярка 12/Натура 2000 – 2711 лв.; за СПП – 58.98 лв.; за СПК – 14.72 лв.; за ЗДП – 2235.23 лв.; за СЗ-ДККП – 3235.91 лв.; за СЗ-КЛЧ – 6559.12 лв.; за СЗ-МЗДП – 958.85 лв. В Таблица № 2 на административния акт е прихваната сума в общ размер на 3103.25 лв. по СЕПП.

Мотивите на оспорения акт се изразяват в следното: Общата оторизирана сума е изчислена чрез ИСАК след извършване на задължителни административни проверки и/или проверки на място (в съответствие с чл. 37 от ЗПЗП) на данните по подаденото заявление за подпомагане, като тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на ИСАК, поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП.

В Таблица №1 са структурирани по схеми и мерки както исканата сума, наложените намаления, редукии, така и оторизираната сума. Под таблицата е направено кратко разяснение за съдържанието на всяка една от колоните. В колона 3 "Намаления" са посочени пет основания за наложените намаления. Липсва конкретизация кое основание за намаление за коя схема се отнася или дали някое от намаленията е на две или повече основания. На първо място е посочено намаление на субсидията след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление - проверки за площи, заявени от повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи от СИЗП и предоставени данни от МЗХГ и МОСВ.

На второ място е посочено намаление на субсидията в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението съгласно чл. 12 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. Третото основание за намаление е свързано с наложена ставка за корекция (финансова дисциплина), определена съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и чл. 8, § 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013. Четвъртото и петото основание за намаление са линейни намаления съгласно чл. 51, § 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, във връзка с чл. 6, § 2, б. е), т. i) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията и съгласно чл. 65, § 2, б. в) от Регламент (ЕС) № 1307/2013, във връзка с чл. 6, § 2, б. е), т. iii) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията.. Под Таблица 1 са отбелязани и съответните ставки за всяка една от схемите.

В Таблица № 2 относно извършени плащания с размер на изплатената сума, а под таблицата следват кратки обяснения на отделните понятия и начина на формиране на евентуалните суми по колони, ведно с основанията за наложени санкции и удържки.

По делото е приета административната преписка по издаването на акта в цялост, както и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

Изслушано е заключение по изготвените от вещото лице инж. С. Б. К. съдебно-техническа експертиза и допълнителна съдебно-техническа експертиза, неоспорени от страните, които съдът кредитира изцяло като компетентни и правилни. Вещото лице е установило, че проверката на място по заявлението на жалбоподателя е била извършена въз основа на две заповеди, като и двете проверки са извършени по класически начин - чрез измерване на място на границите на заявените парцели с ОРЗ. Данните от извършените проверки са оформени в писмени доклади, подписани от представител на жалбоподателя. От описанието на направените при проверката констатации се установява, че разликите между заявена и допустима площ е само по границите, като само за 6 от парцелите са установени недопустими площи вътре в измерения контур. От заявените 169 парцела с код 315000 - ливади за косене само 9 парцела са установени като изцяло недопустими. За четири от заявените парцели (за три с код 315000) е установена при направеното измерване площ по-малка от минималния размер за парцел, поради което тези парцели също са възприети при изчисленията като изцяло недопустима площ. Вещото лице посочва, че определянето на границите на допустимите парцели е извършено от проверка на място - чрез измервания с GPS или по визуален метод, като поради липса на актуални за кампания 2019 г. самолетни и сателитни изображения граници на допустими площи по такива снимки не са правени.

Съдът ще коментира приетото и неоспорено от страните експертно заключение при излагане на своите правни изводи.

При така установеното от фактическа страна съдът намира следното:

Жалбата е допустима - подадена е в срок, срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред индивидуален административен акт, от лице, за което актът е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.

146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Оспореното уведомително писмо е издадено от заместник-изпълнителния директор на ДФЗ. Съгласно чл. 20а от ЗПЗП изпълнителният директор организира, ръководи дейността и представлява Разплащателната агенция, която по дефиницията на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове. В чл. 20а, ал. 4 от същия закон е предвидена възможността изпълнителният директор на фонда да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, включително вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане на зам.-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. От приложените по делото доказателства е видно, че изпълнителният директор на ДФЗ със своя заповед № 03-РД/715 от 27.06.2017 г., е делегирал на зам.-изпълнителния директор да издава и подписва уведомителни писма от вида на оспореното. С оглед изложеното съдът намира, че процесното писмо е издадено от компетентен орган.

Актът е постановен в нарушение на изискването за форма – отменително основание по чл.146, т. 2 от АПК.

Съгласно чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от АПК административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването му, трябва да е и мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактически и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява на адресата да разбере волята на административния орган и да защити адекватно правата и интересите си. Те имат съществено значение и при осъществяване на съдебния контрол за законосъобразност, тъй като липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения акт като нарушение на неговата форма.

В настоящия случай в УП само в две изречения се съдържат мотиви за издаването му, в които е посочено най-общо, че общата оторизирана сума е изчислена чрез ИСАК след извършването на задължителни административни проверки и/или проверки на място на данните по подаденото заявление за подпомагане, както и че тези данни са сравнени с информацията във външните регистри на ИСАК. Никъде в акта обаче не е посочено какви факти от установените от административния орган при извършените задължителни административни проверки са обосנוвали намалението на исканите от заявителя суми по всяка една от схемите. Липсват и фактически установявания досежно таблица № 2, въз основа на които съдът да провери законосъобразно ли е извършено прихващането на сумата по схемите – в Колона 4 към таблица № 2, бланкетно е посочено въз основа на какви обстоятелства следва да се прихване сума – касае се за 5 различни хипотези без конкретни фактически установявания, които съдът да може да отнесе към сторения алгоритъм за прихващане.

В случая в оспореното УП в Таблицы 1 и 2 са посочени: искани суми – оторизирани – суми – намаления/прихващане. Таблиците съдържат определена информация, но тя касае същината на самото волеизявление на органа, т.е. извършените „намаления“, и от нея не може да бъде установено какви точно са те и защо са наложени. Видно от разясненията към таблицата относно колона 1 „намаления“, изброени са 5 групи намаления, но няма никаква конкретизация и яснота обаче кой вид намаление е

приложено по отделните схеми/мерки, тъй като намалението е посочено само като общ краен резултат. Отделно от това в уведомителното писмо практически липсва посочено правно основание за намаленията.

Съгласно чл.43, ал.3 от ЗПЗП Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по схемите за директни плащания, когато: 1. кандидатът стопанисва площи и/или земеделски парцели с размери, по-малки от определените в чл. 38в; 2. установи, че за съответните площи не са спазени изискванията за кръстосано съответствие; 3. кандидатът възпрепятства извършването на проверка на място; 4. кандидатът е заявил площи, които не стопанисва или е заявил площи, които не отговарят на условията за допустимост за подпомагане, определени в наредбата по чл. 40; 5. за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено; 6. заявленията за подпомагане площи не са включени в специализирания слой по чл. 33а, ал. 1 - за площите, които не са били обект на проверки по реда на чл. 37, ал. 3 и 4 за съответната година; 7. кандидатът за подпомагане не е ползвател на заявленията земеделски площи; 8. кандидатът за подпомагане не отговаря или не е спазил специалните изисквания, определени с наредбата по чл. 38а, ал. 4; 9. установи, че са създадени изкуствени условия за подпомагане; 10. заявленията за подпомагане площи са оценени като неотговарящи на условията за допустимост за подпомагане при проверките, извършвани по реда на чл. 37, ал. 3 и 4. В случая може да се направи заключение, че вероятно административният орган е имал предвид основанието по т.5 - кандидатът е заявил площи, които не стопанисва или е заявил площи, които не отговарят на условията за допустимост за подпомагане, определени в наредбата по чл. 40, но то също съдържа две хипотези и не е ясно коя е била визирана по отделните схеми/мерки.

Действително, допустимо е съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 на ОСГК на ВС мотивите на оспорения акт да се съдържат и в друг документ от административната преписка, когато има препращане към него или ако той изхожда от същия административен орган. В случая е видно, че по заявлението на жалбоподателя са извършени проверки на място, за които са изготвени доклади, но поради липсата на препращане към тях или на позоваване в процесното уведомително писмо, не може да се направи заключение, че административният орган е възприел изцяло или отчасти направените констатации от проверките.

По-подробни съображения за издаването на административния акт са изложени от органа-издател със становище с изх. № 02-220-2600/6922 от 07.01.2022 г. Съдът намира, че въпросното становище, даващо някаква насока за основанията за извършените от административния орган намаления и прихващания, не може да послужи за допълване на мотивите на УП. Предвид разрешението, дадено в Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС, допустимо е мотивите към акта да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото му издаване, респ. в друг официален документ, изхождащ от същия или помощен на него административен орган, но следва да е налице изрично препращане и позоваване на съображенията, изложени в такъв документ в мотивите на издадения административен акт. В този смисъл е и практиката на Върховния административен съд на Република България, обективизирана в Решение № 1107 от 01.02.2023 г. по адм. дело № 6497/2022 г., Решение № 5042 от 11.05.2023 г. по адм. дело № 9325/2022 г., Решение № 3376 от 30.03.2023 г. по адм. дело № 6549/2022 г. и др.

Горното налага извода, че в оспорения акт липсват фактически установявания и

правни основания за издаването му, което съставлява съществено нарушение на изискването за форма на акта и основание за неговата отмяна по чл. 146, т. 2 от АПК. Тази липса пречатства осъществяването на ефективен съдебен контрол по повод материалната законосъобразност на акта.

Съдът кредитира като обективна, безпротиворечива и компетентна приетата по делото експертиза. Експертизата установи общият размер на недопустимите площи, определен от ДФЗ-РА по всяка една от мерките, но независимо от това, обаче СТЕ не дава яснота по отношение основанията за процесните намаления. Отделно установеното от експерта не може да се обвърже със съдържанието на уведомителното писмо, а именно – кои точно имоти са определени като недопустими за изплащане на финансовата помощ, липсва конкретизация на имотите, включително причините за отказа.

По изложените съображения, съдът намира жалбата за основателна, а оспореното УП следва да бъде отменено, а преписката върната за ново произнасяне по заявлението за подпомагане на жалбоподателя за кампания 2019 година с друг административен акт, в който съобразно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК административният орган да изложи фактически и правни основания, които дават възможност на адресата на акта да разбере мотивите за взетото решение и да бъде осъществен съдебен контрол за съответствие с материалния закон.

При този изход на делото и своевременно заявената претенция на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски на същия на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъдат присъдени такива, за адвокатско възнаграждение, държавна такса и депозит за вещо лице. Представен е договор за правна защита и съдействие № 0926391/11/22.08.2022 г., видно от който в брой е платено адвокатско възнаграждение в размер на 1000,00 лв. Основателна се явява и претенцията за заплащане за процесуално представителство в открити съдебни заседания - по 250 лв. за всяко от трите съдебни заседания след второто по делото, при които жалбоподателят е представляван от адвокат в с.з., на основание чл. 7, ал. 9 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно на 750 лв. Така общият размер на разноските, които следва да заплати ответникът по делото съдът определя на сумата от 2300 лева, от които 50 лв. за държавна такса, 500 лева депозит за вещо лице, 1000 лв. за платено в брой адвокатско възнаграждение и 750 лева на основание чл. 7, ал. 9 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. и с оглед обема на осъществената правна помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 36 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ „Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г., изх. № 02-220-2600/6922 от 05.08.2021 г., издадено от Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“.

ИЗПРАЩА административната преписка на Зам. Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на „Агропроект 2013“-ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя В. К., разноски по делото в размер на 2300 /две хиляди и триста/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: